

Skarga wniesiona w dniu 3 września 2018 r. – Global Silicones Council i in. / ECHA**(Sprawa T-519/18)**

(2018/C 399/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Global Silicones Council (Waszyngton, D.C., Stany Zjednoczone) oraz 6 innych (przedstawiciele: R. Cana, F. Mattioli, G. David, lawyers, oraz D. Abrahams, Barrister)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności oraz zasadności skargi;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji⁽¹⁾, w zakresie, w jakim dotyczy wszystkich trzech substancji Octamethylcyclotetrasiloxane (D4), Decamethylcyclopentasiloxane (D5) oraz Dodecamethylcyclohexasiloxane (D6) z listy kandydackiej substancji stanowiących bardzo duże zagrożenie;
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w odniesieniu do co najmniej jednej spośród wymienionych substancji z listy kandydackiej;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania, a także
- podjęcie wszelkich innych środków, które sąd uzna za stosowne.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: pozwana dopuściła się oczywistego błędu w ocenie zdolności do bioakumulacji („B”) substancji D4, D5 i D6 oraz błędu w ocenie właściwości toksycznych („T”) substancji D5 i D6, przekroczenia swoich kompetencji, jak również naruszenia art. 59 rozporządzenia nr 1907/2006:
 - powołując się na opinie MSC oraz RAC bez dokonywania własnej oceny w oparciu o dostępne informacje, a tym samym przejmując obarczone błędami opinie;
 - uznając, że D4, D5 oraz D6 spełniają kryteria vPvB określone w załączniku XIII, mimo iż trwałość (P) oraz zdolność do bioakumulacji (B) nie zostały wykazane dla tego samego elementu;
 - nie biorąc pod uwagę szczególnego charakteru D4, D5 i D6 (ich „hybrydowej” natury) przy stosowaniu kryteriów określonych w załączniku XIII w odniesieniu do bioakumulacji;
 - formułując na temat bioakumulacji (B/vB) D4 i D5 wnioski, których nie popierają dowody, na które się powołuje;
 - z powodu braku oceny nowych dowodów dotyczących bioakumulacji (B/vB) dla D4 i D5 dostępnych po wydaniu opinii przez MSC i RAC;
 - nie uwzględniając wszystkich istotnych informacji przy stwierdzeniu bioakumulacji (vB) D6;
 - nie uwzględniając informacji o toksyczności D5, a zamiast tego identyfikując D5 jako PBT w oparciu o obecność D4 uznawanej za zanieczyszczenie, oraz identyfikując D5 jako PBT bez konkretnych ograniczeń zawartości D4 uzgodnionej przez MSC;

- nie uwzględniając informacji o toksyczności D6, a zamiast tego identyfikując D6 jako PBT w oparciu o obecność D4 uznawanej za zanieczyszczenie, oraz identyfikując D6 jako PBT bez konkretnych ograniczeń zawartości D4 uzgodnionych przez MSC.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia przez zaskarżoną decyzję zasady proporcjonalności, ponieważ umieszczenie na liście kandydackiej przekroczyło granicę tego, co jest właściwe i konieczne do osiągnięcia wyznaczonego celu i nie jest możliwe najmniej restrykcyjnym ze środków, z których pozwana powinna była skorzystać.

⁽¹⁾ Decyzja Europejskiej Agencji Chemikaliów opublikowana dnia 27 czerwca 2018 r. „Włączenie substancji wzbudzających szczególnie duże obawy do listy kandydackiej w celu ostatecznego umieszczenia jej w załączniku XIV”, w zakresie w jakim włącza ona trzy substancje Octamethylcyclotetrasiloxane (D4), Decamethylcyclopentasiloxane (D5) i Dodecamethylcyclohexasiloxane (D6) do listy kandydackiej substancji stanowiących bardzo duże zagrożenie, zgodnie z art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. 2006, L 396, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2018 r. – Billa / EUIPO – Boardriders IP Holdings (Billa)

(Sprawa T-524/18)

(2018/C 399/58)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Billa AG (Wiener Neudorf, Austria) (przedstawiciele: adwokaci J. Rether, M. Kinkeldey, J. Rosenhäger, S. Brandstätter)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Boardriders IP Holdings LLC (Huntington Beach, Kalifornia, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Billa” – zgłoszenie nr 11 592 623

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 czerwca 2018 r. w sprawie R 2235/2017-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b), art. 46 oraz art. 71 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2017/1001 w związku z art. 2 ust. 2 pkt i) oraz art. 27 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji nr 2010/1430.